

105965

RA. 7/4-94

Fremmedelement

23. mars angriper en av Aftenpostens toneangivende journalister en av Norges høyest dekorerte krigshelter, Erik Gjems-Onstad, for en artikkel i Heimevernsbladet, der han peker på det betenkelige ved innvandringen fra fremmede kulturer og religioner. Gjems-Onstad har rett.

Fra militær synsvinkel er en homogen, ensartet personellmasse å foretrekke, mennesker med samme nasjonale og historiske tradisjoner, samme livssyn og innstilling. Ola soldat er av et fremragende menneskemateriale. Det viser seg bl.a. i FN-tjeneste.

I fredstjenesten er det bare bagateller at Mohammed norsk soldat ikke kan spise generalintendantens mat, eller at Hassan må få lov å bære turban istedenfor hjelm eller lue. Men i krig er disse innvandrers-nordmennene et fremmedelement som man ikke kan vente samme motivasjon av. Eller kan man? Innvandrerne tar med seg hjemlandets problemer. Kurderne i Tyskland har ført krig mot politiet. I Norge har de nøydt seg med å rasere inventar i den tyrkiske ambassaden. Her har muslimer demonstrert mot Salman Rushdie og hans blasfemiske «Sataniske vers». Innvandrere har ført stamfeider med hverandre uten hensyn til hvordan deres nye fedreland vil reagere. I hvilken grad er Norge innvandrernes «fedreland» som de er villige til å ofre liv og blod for om det kreves?

ANTON OLSTAD,
Hamar